

KEIMENO 23

Aegrotābat Caecīna Paetus, marītus Arriae, aegrotābat et filius. Filius mortuus est. Huic Arria funus ita parāvit, ut ignorarētur a marīto; quin immo cum illa cubiculum marīti intraverat, vivere filium simulābat, ac marīto persaepe interroganti, quid ageret puer, respondēbat: «Bene quiēvit, libenter cibum sumpsit». Deinde, cum lacrimae suae, diu cohibitae, vincerent prorumperentque, egrediebātur; tum se dolōri dabat et paulo post siccis oculis redībat. Scribōniānus arma in Illyrico contra Claudium moverat; fuerat Paetus in partibus eius et, occīso Scribōniāno, Rōmam trahebātur. Erat ascensūrus navem; Arria milites orābat, ut simul imponerētur. Non impetrāvit: conduxit piscatoriam naviculam ingentemque navem secūta est.

Caecīna Paetus aegrotābat,	Ο Καικίνας Παίτος ήταν άρρωστος
marītus Arriae,	ο σύζυγος της Αρρίας,
aegrotābat et filius.	Ήταν άρρωστος και ο γιος.
Filius mortuus est.	Ο γιος πέθανε.
Arria huic parāvit funus ita,	Η Αρρία του έκανε κηδεία έτσι,
ut ignorarētur a marīto;	ώστε να αγνοείται από το σύζυγο*
quin immo	όχι μόνο αυτό
cum illa cubiculum intraverat marīti,	κάθε φορά που εκείνη έμπαινε στην κρβατοκάμαρα του συζύγου (της),
simulābat filium vivere,	προσποιούταν ότι ο γιος (τους) ζούσε,
ac marīto interroganti persaepe,	και στο σύζυγο που ρωτούσε συχνά,
quid ageret puer, respondēbat:	τι έκανε το παιδί, απαντούσε:
«Bene quiēvit,	«Καλά κοιμήθηκε,
libenter sumpsit cibum».	πρόθυμα έφαγε το φαγητό (του).
Deinde, cum lacrimae suae,	Αργότερα, όταν τα δάκρυά της,

diu cohibitae,	τα οποία για πολύ χρόνο συγκρατούσε,
vincerent prorumperentque,	νικούσαν και ξεσπούσαν,
egrediebātur;	έβγαινε έξω,
tum dabat se dolōri	τότε παραδινόταν στη θλίψη
et paulo post redībat oculis siccis.	και λίγο αργότερα επέστρεφε με τα μάτια στεγνά.
Scribōniānus moverat arma in Illyrico	Ο Σκριβωνιανός είχε πάρει τα όπλα (είχε στασιάσει) στην Ιλλυρία
contra Claudium;	εναντίον του Κλαυδίου*
Paetus fuerat in partibus eius	Ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του
et, occīso Scribōniāno,	και, όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός,
trahebātur Rōmam.	οδηγούταν (σιδεροδέσμιος) στη Ρώμη.
ascensūrus erat navem;	Επρόκειτο να ανέβει σε πλοίο*
Arria orābat milites,	η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες,
ut imponerētur simul.	να επιβιβαστεί μαζί (του).
Non impetrāvit:	Δεν το κατόρθωσε*
conduxit piscatoriam naviculam	νοίκιασε (ένα) ψαράδικο πλοιάριο
ingentemque navem secūta est.	και το πελώριο πλοίο ακολούθησε.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Aegrotābat: γ' ενικό οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **aegroto**, **aegrotavi**, **aegrotatum**, **aegrotāre** 1 = είμαι άρρωστος

Caecīna: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **Caecīna -ae**, α' κλίση, αρσενικό = ο Καϊκίνας
→ ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό

Paetus: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **Paetus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο Παίτος → ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό

marītus: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **marītus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο σύζυγος

Arriae: γενική ενικού του ουσιαστικού **Arria -ae** α' κλίση, θηλυκό = η Αρρία → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

et: συμπλεκτικός σύνδεσμος = και

filius: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **filius -ii/i** β' κλίση, αρσενικό = ο γιος (κλητ. ενικού: **fili**)

mortuus est: γ' ενικό, οριστικής παρακειμένου του ρήματος **morior, mortuus sum, mori*** 3 αποθετικό = πεθαίνω (μετοχή μέλλοντα: **moriturus**)

Huic: δοτική ενικού, αρσενικό της δεικτικής αντωνυμίας **hic, haec, hoc** = αυτός, -ή, -ό

Arria: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **Arria -ae** α' κλίση, θηλυκό = η Αρρία → ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό

funus: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **funus -eris** γ' κλίση, ουδέτερο = η κηδεία

ita: τροπικό επίρρημα = έτσι, κατ' αυτό τον τρόπο

parāvit: γ' ενικό, οριστικής παρακειμένου, ενεργητικής φωνής του ρήματος **paro, paravi, paratum, parāre** 1= ετοιμάζω

ut: συμπερασματικός σύνδεσμος = ώστε

ignorarētur: γ' ενικό υποτακτικής παρατατικού παθητικής φωνής του ρήματος **ignoro, ignoravi, ignoratum, ignorāre** 1 = αγνοώ

a ή **ab:** πρόθεση + αφαιρετική = από

marīto: αφαιρετική ενικού του ουσιαστικού **marītus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο σύζυγος

quin immo: αντιθετικός σύνδεσμος = όχι μόνο αλλά και, αλλά επιπλέον

cum: χρονικός σύνδεσμος (επαναληπτικός): κάθε φορά που

illa: ονομαστική ενικού θηλυκού γένους της δεικτικής αντωνυμίας **ille, illa, illud** = εκείνος, -η, -ο

cubiculum: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **cubiculum -i** β' κλίση, ουδέτερο = η κρεβατοκάμαρα

marīti: γενική ενικού του ουσιαστικού **marītus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο σύζυγος

intraverat: γ' ενικό οριστικής υπερσυντελείκου ενεργητικής φωνής, του ρήματος **intro, intravi, intratum, intrāre** 1 = μπαίνω

vivere: απαρέμφατο ενεστώτα ενεργητικής φωνής του ρήματος **vivo, vixi, victum, vivēre 3 = ζω**

filium: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **filius -ii/i β' κλίση**, αρσενικό = ο γιος (**κλητ. ενικού: fili**)

simulābat: γ' ενικό, οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **simulo, simulavi, simulatum, simulāre 1 = προσποιούμαι**

ac: συμπλεκτικός σύνδεσμος = και

marīto: δοτική ενικού του ουσιαστικού **marītus -i β' κλίση**, αρσενικό = ο σύζυγος

persaepe: χρονικό/ ποσοτικό επίρρημα = πολύ συχνά

interroganti: δοτική ενικού αρσενικού γένους της μετοχής ενεστώτα ενεργητικής φωνής του ρήματος **interrogo, interrogavi, interrogatum, interrogāre 1 = ρωτώ**

quid: αιτιατική ενικού ουδετέρου γένους της ερωτηματικής ουσιαστικής αντωνυμίας **quis, quis, quid = ποιος, -α, -ο**

ageret: γ' ενικό υποτακτικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **ago, egi, actum, agere 3 = οδηγώ, κάνω**

puer: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **puer, pueri β' κλίση**, αρσενικό = το παιδί

respondēbat: γ' ενικό, οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **respondeo, respondi, responsum, respondere 2 = απαντώ**

bene: τροπικό επίρρημα = καλά (**παραθετικά: melius, optime**)

quiēvit: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου ενεργητικής φωνής του ρήματος **quiesco, quievi, quietum, quiescere 3 = κοιμάμαι**

libenter: τροπικό επίρρημα = πρόθυμα, με όρεξη (**παραθετικά: libentius, libentissime**)

cibum: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **cibus -i β' κλίση**, αρσενικό = η τροφή

sumpsit: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου ενεργητικής φωνής του ρήματος **sumo, sumpsi, sumptum, sumere 3 = παίρνω**

Deinde: χρονικό επίρρημα = έπειτα

cum: σύνδεσμος (ιστορικός - διηγηματικός) = όταν

lacrimae: ονομαστική πληθυντικού του ουσιαστικού **lacrima -ae α' κλίση**, θηλυκό = το δάκρυ

suae: ονομαστική πληθυντικού θηλυκού γένους της κτητικής αντωνυμίας **suus, sua, suum** δικός, -ή, -ό του

diu: χρονικό επίρρημα = για πολλή ώρα Συγκρ.: **diutius** Υπερθ.: **diutissime**

cohibitae: ονομαστική πληθυντικού θηλυκού γένους της μετοχής παρακειμένου παθητικής φωνής του ρήματος **cohibeo, cohibui, cohibitum, cohibēre 2** = συγκρατώ

vincerent: γ' πληθυντικό υποτακτικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **vinco, vici, victum, vincēre 3** = νικώ

prorumperent (que): γ' πληθυντικό υποτακτικής παρατατικού ενεργητικής φωνής, του ρήματος **prorumpo, prorupi, proruptum, prorumpēre 3** = ξεσπώ

-que: → εγκλιτική λέξη, συμπλεκτικός σύνδεσμος = και

egrediebātur: γ' ενικό οριστικής παρατατικού του ρήματος **egredior, egressus sum, egrēdi αποθετικό 3*** = βγαίνω
tum: χρονικό επίρρημα = τότε

se: αιτιατική ενικού θηλυκού γένους της προσωπικής αντωνυμίας γ' πρόσωπο = τον εαυτό της.

dolōri: δοτική ενικού του ουσιαστικού **dolor - oris** γ' κλίση, αρσενικό = ο πόνος, η θλίψη

dabat: γ' ενικό οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **do, dedi, datum dāre1** = δίνω

paulo: αφαιρετική ενικού ουδετέρου γένους του επιθέτου **paulus, -a, -um** β' κλίση = λίγος, -η, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.

post: χρονικό επίρρημα = αργότερα

siccis: αφαιρετική πληθυντικού αρσενικού γένους του επιθέτου **siccus, -a, -um** β' κλίση = στεγνός, -ή, -ό

oculis: αφαιρετική πληθυντικού του ουσιαστικού **oculus, -i** β' κλίση, αρσενικό = το μάτι

redībat: γ' ενικό οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **redeo, -ii, -itum, -īre** ανωμ. = ξαναγυρίζω

Scribōnianus: ονομαστική ενικού του ουσιαστικού **Scribōnianus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο Σκριβωνιανός

arma: αιτιατική πληθυντικού του ουσιαστικού **arma -orum** β' κλίση, ουδέτερο = τα όπλα (**plurale tantum** = έχει μόνο πληθυντικό)

in: πρόθεση + αφαιρετική = σε

Illyrico: αφαιρετική ενικού του ουσιαστικού **Illyricum -i** β' κλίση, ουδέτερο = Ιλλυρία
contra: πρόθεση + αιτιατική = εναντίον

Claudium: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **Claudius -ii/i** β' κλίση, αρσενικό = ο Κλαύδιος
→ ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

moverat: γ' ενικό οριστικής υπερσυντελικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **moveo, movi, motum, movēre 2** = κινώ

fuerať: γ' ενικό οριστικής υπερσυντελικού του ρήματος **sum, fui, -, esse** = είμαι

partibus: αφαιρετική πληθυντικού του ουσιαστικού **partes, -ium** γ' κλίση, θηλυκό = πολιτική παράταξη (**pars, partis** στον ενικό σημαίνει το μέρος)

eius: γενική ενικού αρσενικού γένους της οριστικής - επαναληπτικής αντωνυμίας **is, ea, id** = αυτός, -ή, -ό

occīso: αφαιρετική ενικού, αρσενικό, της μετοχής παρακειμένου παθητικής φωνής του ρήματος **occido, occidi, occisum, occidēre 3** = σκοτώνω

Scribōniano: αφαιρετική ενικού του ουσιαστικού **Scribōnianus -i** β' κλίση, αρσενικό = ο Σκριβωνιανός → ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό

Romam: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **Roma -ae** α' κλίσης θηλυκό = η Ρώμη → ως κύριο όνομα δεν διαθέτει πληθυντικό

trahebātur: γ' ενικό οριστικής παθητικού παρατατικού του ρήματος **traho, traxi, tractum, trahēre 3** = τραβώ, σύρω

Erat ascensusur: γ' ενικό οριστικής παρατατικού της ενεργητικής περιφραστικής συζυγίας του ρήματος **ascendo, ascendi, ascensum, ascendēre 3** = ανεβαίνω

navem: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **navis, navis, γ' κλίση, θηλυκό** = το πλοίο (αφαιρ. ενικού: **navi/ nave**)

milites: αιτιατική πληθυντικού του ουσιαστικού **miles, militis: γ' κλίση, αρσενικό** = ο στρατιώτης

orābat: γ' ενικό οριστικής παρατατικού ενεργητικής φωνής του ρήματος **oro, oravi, oratum, orāre 1** = παρακαλώ

ut: βουλητικός σύνδεσμος = να

simul: τροπικό επίρρημα = συγχρόνως, μαζί

imponerētur: γ' ενικό υποτακτικής παρατατικού παθητικής φωνής του ρήματος **impono, imposui, impositum, imponere 3 = επιβιβάζω**

Non: αρνητικό μόριο = δεν, όχι

impetrāvit: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου ενεργητικής φωνής του ρήματος **impetro, impetravi, impetratum, impetrare 1 = κατορθώνω**

conduxit: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου ενεργητικής φωνής του ρήματος **conduco, conduxi, conductum, conducere 3 = νοικιάζω (→ β' ενικό προστακτικής ενεστώτα: conduc)**

piscatoriam: αιτιατική ενικού θηλυκού γένους του επιθέτου **piscatorius, -a, -um β' κλίση = ψαράδικος -η -ο (→ δεν σχηματίζει παραθετικά)**

naviculam: αιτιατική ενικού του ουσιαστικού **navicula -ae α' κλίση, θηλυκό = το πλοiάριο**

ingentemque: αιτιατική ενικού θηλυκού γένους του επιθέτου **ingens, ingens, ingens, (γεν: ingentis) γ' κλίση = πελώριος, -α, -ο**

secūta est: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου του ρήματος **sequor, secutus sum, sequi αποθετικό 3 = ακολουθώ**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ ΜΕ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Α' κλίση

Caecina -ae: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Arria -ae: θηλυκό (δεν έχει πληθυντικό)
lacrima -ae: θηλυκό
Roma -ae: θηλυκό (δεν έχει πληθυντικό)
navicula -ae: θηλυκό

Β' κλίση

maritus -i: αρσενικό
filius -ii/-i: → κλητ. ενικού: fili, αρσενικό
cubiculum -i: ουδέτερο
puer, pueri: αρσενικό
cibus -i: αρσενικό
oculus -i: αρσενικό

Paetus -i: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Scribonianus -i: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Claudius -ii/i: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
arma - orum: ουδέτερο (δεν έχει ενικό)
Illyricum -i: ουδέτερο

Γ' κλίση

funus -eris: ουδέτερο
dolor -oris: αρσενικό
partes -ium: θηλυκό → ετερόσημο (pars, partis = μέρος, τμήμα, partes -ium = πολιτική παράταξη)
navis -is: θηλυκό (αφαιρετική ενικού nave και navi)
miles -itis: αρσενικό

ΕΠΙΘΕΤΑ

Β' κλίση

paulus, -a, -um (δεν σχηματίζει παραθετικά)
siccus, -a, -um (Συγκριτικός: siccior, siccior, siccus, Υπερθετικός: siccissimus, -a, -um)
piscatorius, -a, -um (δεν σχηματίζει παραθετικά)

Γ' κλίση

ingens -ntis (Συγκριτικός: ingentior, ingentior, ingentius,
Υπερθετικός: ingentissimus, -a, -um)

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

hic, haec, hoc (δεικτική)
ille, illa, illud (δεικτική)

quis, quis, quid (ερωτηματική ουσιαστική)
suus, sua, suum (κτητική)
se (προσωπική)
is, ea, id (οριστική - επαναληπτική)

PHMATA

1η Συζυγία

aegroto - aegrotavi - aegrotatum - aegrotāre
paro - paravi - paratum - parāre
ignoro - ignoravi - ignoratum - ignorāre
intro - intravi - intratum - intrāre
interrogo - interrogavi - interrogatum - interrogāre
oro - oravi - oratum - orāre
simulo - simulavi - simulatum - simulāre
impetro - impetravi - impetratum - impetrāre
do, dedi, datum, dāre

2η Συζυγία

respondeo - respondi - responsum - respondēre
cohibeo - cohibui - cohibitum - cohibēre
moveo, movi, motum, movēre

3η Συζυγία

morior - mortuus sum - mori* αποθετικό (μετοχή μέλλοντα moriturus)
vivo - vixi - victum - vivēre
ago - egi - actum - agēre
quiesco - quievi - quietum - quiescēre
sumo - sumpsit - sumptum - sumēre
vinco - vici - victum - vincēre
prorumpo - prorupi - pruruptum - prorumpēre
egredior - egressus sum - egrēdi* αποθετικό

occido - occidi - occisum - occidēre
traho - traxi - tractum - trahēre
ascendo - ascendi - ascensum - ascendēre
impono - imposui - impositum - imponēre
conduco - conduxi - conductum - conducēre (β' ενικό προστακτικής ενεστώτα: conduc)
sequor - secutus sum - sequi αποθετικό

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

redeo, -ij, -itum, -īre
sum, fui, -, esse

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

ita
persaepe
Bene Συγκρ. βαθμός: melius, Υπερθ. βαθμός: optime
libenter Συγκρ. βαθμός: libentius, Υπερθ. βαθμός: libentissime
Deinde
diu Συγκρ. βαθμός: diutius, Υπερθ. βαθμός: diutissime
tum
post

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

a(b) (+ αφαιρετική)
in (+ αιτιατική/ αφαιρετική)
contra (+ αιτιατική)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

et (συμπλεκτικός)

ut (συμπερασματικός, βουλευτικός)
cum (επαναληπτικός, ιστορικός ή διηγηματικός)
quin immo ... ac (συμπλεκτικός - επιδοτικός)
-que (συμπλεκτικός)
ac (συμπλεκτικός)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Aegrotabat Caecina Paetus, maritus Arriae: Κύρια πρόταση κρίσης.

Aegrotabat: ρήμα **Caecina Paetus:** υποκείμενο ρήματος **maritus:** παράθεση στο **Caecina Paetus Arriae:** γενική κτητική στο **maritus**.

aegrotabat et filius: Κύρια πρόταση κρίσης.

aegrotabat: ρήμα **filius:** υποκείμενο ρήματος.

Filius mortuus est: Κύρια πρόταση κρίσης.

mortuus est: ρήμα **filius:** υποκείμενο ρήματος

Huic Arria funus ita paravit: Κύρια πρόταση κρίσης.

paravit: ρήμα **Arria:** υποκείμενο ρήματος **funus:** αντικείμενο ρήματος **Huic:** **δοτική προσωπική χαριστική από το paravit ή έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα** **ita:** επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο **paravit**.

ut ignoraretur a marito: δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το **ignoraretur**, εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο **ut** επειδή είναι καταφατική, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική θεωρείται μια υποκειμενική κατάσταση, και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (**ignoraretur**) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου **paravit** και αναφέρεται στο παρελθόν . Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί το

συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή της εμφάνισής του στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση). Στην κύρια πρόταση υπάρχει το *ita*.

ignoraretur: ρήμα **funus**: εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **a marito**: ποιητικό αίτιο στο **ignoraretur** (εμπρόθετο γιατί είναι έμψυχο).

quin immo, vivere filium simulabat: Κύρια πρόταση κρίσης.

simulabat: ρήμα(**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **vivere**: αντικείμενο ρήματος, ειδικό απαρέμφατο, **filium**: υποκείμενο στο **vivere** (ετεροπροσωπία)

cum illa cubiculum mariti intraverat: δευτερεύουσα χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το **intraverat**, εισάγεται με τον επαναληπτικό σύνδεσμο **cum**, εκφέρεται με οριστική, γιατί η πράξη μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη και συγκεκριμένα με οριστική υπερσυντελικού, εκφράζει την αόριστη επανάληψη στο παρελθόν και σε σχέση με την προσδιοριζόμενη πρόταση δηλώνει το προτερόχρονο.

intraverat: ρήμα **illa**: υποκείμενο ρήματος **cubiculum**: αντικείμενο ρήματος **mariti**: γενική κτητική στο **cubiculum**

ac marito persaepe interroganti, respondebat: κύρια πρόταση κρίσης.

respondebat: ρήμα(**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **marito**: αντικείμενο ρήματος **interroganti**: επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο **marito**. Υποκείμενο της μετοχής είναι το **marito** και αντικείμενό της η πλάγια ερωτηματική πρόταση **quid ageret puer persaepe**: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **interroganti**

quid ageret puer: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο στη μετοχή **interroganti**, εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία **quid**, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει μια υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της ερώτησης και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού **ageret**, γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**interroganti**: εξάρτηση της μετοχής από το **respondebat**) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ageret: ρήμα **puer**: υποκείμενο ρήματος **quid**: αντικείμενο ρήματος

Bene quievit: κύρια πρόταση κρίσης.

quievit: ρήμα(**puer**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **bene:** επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο quievit

libenter cibum sumpsit: κύρια πρόταση κρίσης.

sumpsit: ρήμα(**puer**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **cibum:** αντικείμενο ρήματος **libenter:** επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο sumpsit

Deinde... egrediebatur: κύρια πρόταση κρίσης.

egrediebatur: ρήμα(**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **Deinde:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο egrediebatur.

cum lacrimae suae, diu cohibitae, vincerent: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας, εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός - διηγηματικός σύνδεσμος cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική. Συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (vincerent), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (egrediebatur) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.

vincerent: ρήμα **lacrimae:** υποκείμενο ρήματος **suae:** επιθετικός προσδιορισμός στο lacrimae (άμεση αυτοπάθεια) **cohibitae:** επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο lacrimae **diu:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο vincerent

prorumperentque: δευτερεύουσα χρονική πρόταση (συνδέεται παρατακτικά, συμπλεκτικά (-que) με την προηγούμενη πρόταση).

prorumperent: ρήμα(**lacrimae**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος

tum se dolori dabat: κύρια πρόταση κρίσης.

dabat: ρήμα(**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **se:** άμεσο αντικείμενο ρήματος (άμεση

αυτοπάθεια) **dolori**: έμμεσο αντικείμενο **tum**: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **dabat**

et paulo post siccis oculis redibat: κύρια πρόταση κρίσης

redibat: ρήμα(**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **oculis**: αφαιρετική του τρόπου στο **redibat** **siccis**: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο **oculis** γιατί δηλώνει παροδική ιδιότητα. **post**: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **redibat** **paulo**: αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο **post**.

Scribonianus arma in Illyrico contra Claudium moverat: κύρια πρόταση κρίσης.

moverat: ρήμα **Scribonianus**: υποκείμενο ρήματος **arma**: αντικείμενο ρήματος **in Illyrico**: εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο στο **moverat** **contra Claudium**: εμπρόθετος προσδιορισμός της εχθρικής κατεύθυνσης στο **moverat** ή εναντίωσης σε πρόσωπο.

fuerat Paetus in partibus eius: κύρια πρόταση κρίσης.

fuerat: ρήμα **Paetus**: υποκείμενο ρήματος **in partibus**: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο **fuerat** **eius**: γενική κτητική στο **partibus**.

et, occiso Scriboniano, Romam trahebatur: κύρια πρόταση κρίσης.

trahebatur: ρήμα (**Paetus**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **Romam**: αιτιατική που δηλώνει κίνηση σε τόπο στο **trahebatur** **occiso Scriboniano**: επιρρηματική χρονική μετοχή, γνήσια αφαιρετική απόλυτη, δηλώνει το προτερόχρονο. (**occiso**: χρονική μετοχή, **Scriboniano**: υποκείμενο μετοχής). Ανάλυση: **cum Scribonianus occisus esset** ή **postquam/ ubi/ ut Scribonianus occisus est**

Erat ascensus navem: κύρια πρόταση κρίσης.

Erat ascensus: ρήμα (**Paetus**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **navem**: αντικείμενο ρήματος

Arria milites orabat: κύρια πρόταση κρίσης.

orabat: ρήμα **Arria:** υποκείμενο ρήματος **milites:** άμεσο αντικείμενο ρήματος

ut simul imponeretur: δευτερεύουσα βουλητική πρόταση ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα **orabat**, εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο **ut**, γιατί είναι καταφατική, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι κάτι το επιθυμητό και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (**imponeretur**), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**orabat**) και αναφέρεται στο παρελθόν. Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή της εμφάνισής της στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

imponeretur: ρήμα (**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **simul:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **imponeretur**.

Non impetravit: κύρια πρόταση κρίσης

impetravit: ρήμα (**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος

conduxit piscatoriam naviculam: κύρια πρόταση κρίσης.

conduxit: ρήμα (**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **naviculam:** αντικείμενο ρήματος **piscatoriam:** επιθετικός προσδιορισμός στο **naviculam**

ingentemque navem secuta est: κύρια πρόταση κρίσης.

secuta est: ρήμα (**Arria**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος **navem:** αντικείμενο ρήματος **ingentem:** επιθετικός προσδιορισμός στο **navem**